

צידה לדרך:

עלון תורני אקטואלי לילדי ישראל

יו"ל מידי שבוע עם תכנים מגוונים!

פרשת שופטים

עלון מס' 14

בדרך הפרשה

עלון זה מוקדש להצלחת התלמידים
ובני השיבות החוזרים לתלמודם

אחד לבית א-ל, יום אחד לחברון, יום אחד לירושלים וכן בכל מקומות ישראל. וילמדו את ישראל! דהינו שעל השופטים מטלת החובה לסובב בעירות ישראל ולתקן את הטעון תקון, ולא לחכות שהדברים הבעייתיים יגיעו אליהם ללשכת הגזית בירושלים.

זכינו ובדורנו מתמסרים רבני קרן ההסעות להיות השופטים שנותנים עיניהם לכלל ישראל, ולצדם האברכים והפעילים שיוזרים לשטח, להסיע ולסיע לילדי "לכיש, בית א-ל, חברון וירושלים" ועוד ישובים רבים, להתחנה בבתי ספר תורניים של 'חנה העצמאי'. כה מקדשים את ארצנו הקדושה ברבוי אור התורה וקרוב נשמות בני ישראל לאבינו שבשמים. בכך נזכה לקרוב הגאולה!

לא כל יהודי מסגל לעסק במצוה רבה זו. לא כל אחד יודע "איה מקרבים אנשים לתורה". אה לזאת יש עצה! משתתפים עם 'קרן ההסעות', תומכים בעשייה הגדולה, נותנים יד וכתף לגלגל ההצלה הרוחני של ילדי ישראל, וצוברים זכיות לקראת ימי הרחמים והסליחות.

פרשתנו פותחת במצות מנוי שופטים ושוטרים, כדי להנחיל תורה ומצוות ולדון בין אדם לחברו בדרך התורה. "שופטים ושטרים תתן לה בכל שעריה... ושפטו את העם משפט צדק". לרשות השופטים עומדים השוטרים שעליהם מטלת המשימה לבצע את חקי השופט והכרעותיו. השופטים - אלו הסנהדרין, שדואגים לרוחניות של כלל ישראל, העמדת הדת על תלה: מערכת כשרות, מקנאות ובתי דין. בכדי להנחיל את קיום מצוות ה', הקפדה על כשרות, טהרה ודין תורה - חובה ליסד ולבסס תלמודי תורה! וכה, כאשר בני ובנות ישראל זוכים לחנוכה יהודי כשר, יגדלו וישמרו תורה ומצוות.

בספר 'תנא דבי אליהו' (בו מופיעים מדרשים וחדושים שלמד אליהו הנביא את האמורא הקדוש רב ענו, שהיה מתגלה אליו ללמוד ב'חברותא') נאמר כך: "היה להם לסנהדרין גדולה לילה, ולקשר חבלים של ברזל במתניהם, ולהגביה בגדיהם למעלה מארפבותיהם, (בטויים להליכה מהירה ומאמצת) ויחזרו בכל עירות ישראל, יום אחד ללכיש, יום

בְּדֶרֶךְ הַחֲכָמָה

כמות החלב היתה גדולה".
לאחר הפצרות חוזרות ונשנות שם את פניו לעבר ביתו של רבי שמואל סלנט וצ"ל, רבה של ירושלים, והציג בפניו את השאלה. "חזור אלי בעוד כשעה", השיב הרב לשואל, שהיה מפתע מכך שהרב לא אסר מיד את התבשיל.

כשחזר אל הרב בשנית, אמר לו הרב פי המאכל כשר! "אה איני יכול לומר מדוע פסקתי כה, ואף אני אבוא לסעודה ואכל בעצמי מאותו בשר".

ראש החברה קדישא חזר במהירות לביתו, ובשר לאשתו את פסק ההלכה. אגרת רוחה יצאה מפיה, אך סקרנות אחרת בכל השומעים: מדוע מסתיר הרב את סבת הפסק?

שנים מספר עברו, והמארע נשכח כטבעו של עולם. שעתו של 'משה החלבן' להפרד מן העולם הגיעה, ואנשי החברה קדישא נקראו למטותו, ואז התגלה הסוד: "לאחר שהרב נשאל על פשרות התבשיל באותו יום, הוא שלח מיד לקרא לי – החלבן של העיר, ובקש שאגלה לו בסודי סודות האם אני מוסיף מים לחלב או שחלב נקי הוא", החלבן נאלץ להתודות שהוא מוסיף מים, ר' שמואל הביט בו בעינים רחמניות והוסיף לשאל לכמות המים, ומשנענה פטר את החלבן לביתו, תוך שהוא מרגיעו שאיש לא ידע את סודו. ואז חשב ר' שמואל את הפמיות, והגיע לכה שיש פי ששים בכמות התבשיל לעמת חלב 'נטו'. הרב התיר את התבשיל מבלי לפגוע בחלבן...

חכמתו ורגישותו הגדולה של הרב הצילה את החלבן מהלבנת פנים בפני כל בני הקהלה, שכה גם יכלו לקיים את הסעודה כפי הנהוג.

בפרשתנו נלמד את הצווי: "ושמרת לעשות ככל אשר יורה". צווי זה, לשמוע בקול גדולי אותו הדור, מופיע מספר פעמים בתורה, וממנו לומדים את חשיבות אמונת חכמים, שדעתם דעת תורה ופקחותם הרבה נובעת מהתמדתם בלמוד התורה. לפנינו ספור מיוחד על חכמתו של רב בישראל.

יום ז' באדר. המטבח הקטן בביתו של 'ראש החברה קדישא' בירושלים היה צר מלהכיל את הנשים שעמדו ובשלו בו את מיטב המאכלים. את יום זה, יום פטירת משה רבנו, נוהגים אנשי ה'חברה קדישא' לקבוע פיוס צום ותשובה ובקשת סליחה מהנפטרים, שמא לא נהגו בהם כבוד כראוי, ובערוב היום מקימים יחד סעדת מצוה גדולה, וכן רב העיר ושאר חשובי המקום נושאים דברים בגדל ענין 'חסד של אמת'.

על הפירים עמדו סירים מבעבעים, כאשר מדי פעם מסירה אחת הנשים את המכסה ומערבבת היטב למען לא יחרה התבשיל. לפתע, כמו משום מקום, הופיעה רוח ירושלמית עזה ופתחה את החלון בזעף. עיני הנשים ראו בבהלה כי כד החרס שעמד על אדן-החלון נופל עם כל החלב שבתוכו הישר לסיר הבשר, "בשר בחלב!" צעקו יחדו. כד החלב גדול, ואין בסיר 'פי ששים' לעמת כמות החלב. מהומה קמה בבית, השעה היתה מאחרת, עוד מעט יתאספו האורחים ואין פנאי להתחיל לבשל בשנית, והסעודה מה יהא עליה?

"גש לביתו של הרב שמואל סלנט", בקשה האשה מבעלה, "אולי בחכמתו הרבה ימצא דרך להתיר את הבשר". אה בעלה משיב לעמתה: "קשה להניח שימצא התר, הרי

בְּדֶרֶה הַיּוֹמָן

בחלק החיצוני של חֶדֶשׁ אֵלוּל: מתלהבים מקול השופר – אולם נפשם שקועה עמק בתרדמת, נוסעים לכתל לאמירת סליחות – מבלי לחוש קרבת אלקים, רוכשים דבש ועוד סימני ליל ראש השנה – מבלי להתבונן מה ה'סימנים' מסמלים.

עקר התשובה היא בלב! כל הסממנים החיצוניים הם בכדי לעורר את רגשי הנשמה. עשיה חיצונית בלי התבוננות פנימית דומה לקפסת מתנה עטופה בניר עטיפה יפה ומבריק, קשור בחוטי סרט נוצצים, עטוף בצלופן מרשרש, מקשט במדבקות זוהרות צבעוניות, אה הקפסה ריקה!...

אלול! בחיל ורעדה מקבלים אנו את פני חֶדֶשׁ אֵלוּל. המלה אֵלוּל מעוררת בלב כל יהודי רגשי תשובה והתרגשות. מתקרבים אנו ליום הדין, ועלינו להתכונן למשפט שיחרץ את גזר דיננו. בחדש זה אנו משפרים את מעשינו – **תשובה**, מתחננים אל שופט-כל הארץ – **תפלה** ומרבים בזכיות – **צדקה**. בפרשת המרגלים, על המלים "שלח לה אנשים ויתרו את ארץ כנען" מתרגם אונקלוס "ויתרו – ויאלונו". הרי שפרוש המלה 'אלול' הוא חפוש. **משימת חֶדֶשׁ אֵלוּל היא "נחפשה דרכינו ונשובה עד ה'!"**

לצערנו, ישנם אנשים שעסוקים מאד

בְּדֶרֶה הַהִשְׁקָעָה

שיהיה בעל מלאכה טוב אולם לא נראה שיהיה תלמיד חכם...". "כאשר שמעתי את הדברים" – ספר הנצי"ב לרבנים שהתאספו בביתו – "נגע צערו של אבי ללבי. באותה שעה החלטתי החלטה נחושה להשתדל ולהתאמץ מאד בלמוד התורה, מתוך שאיפה יוקדת לעלות ולהתעלות בתורה. פניתי להורי והודעתי להם את החלטתי: "אבא, אמא, תראו שאני פן יכול להיות תלמיד חכם! אין דבר העומד בפני הרצון!" ובאמת, מאותו יום ואילך השתדלתי בכל כחי, וההצלחה האירה לי פנים".

"אם תשאלוני" – המשיב הנצי"ב ואמר – "מה הקשר בין הספור הזה לבין סעדה זו? אסביר לכם. נתאר לעצמנו מה היה קורה אלמלא קבלתי על עצמי אז על תורה. הייתי חי כיהודי טוב, עוסק לפרנסתי כחייט או

השבוע, בתאריה כ"ח במנ"א הוא יום פטירתו של ראש ישיבת וואלווין רבנו נפתלי צבי יהודה ברלין זצ"ל – הידוע בכינויו "הנצי"ב". גאון הגאונים היה, בעל 'מחדש' נפלא וחבר ספרים רבים. כאשר הוציא לאור את ספרו "העמק שאלה" על ה"שאלות דרב אחאי גאון" עשה משתה והזמין אליו תלמידי חכמים רבים. לאחר שהתאספו כלם, אמר להם: "בודאי תמהים הנכם מדוע מצאתי לנכון לערוך משתה זה. הבה ואגלה לכם פשר הענין: ביודותי התקשיתי בלמודי, ונחשבותי בין התלמידים החלשים. יום אחד שמעתי את אבי מסיח את צערו באזני אמי, ואומר לה: 'כל ימי קויתי שנפתלי שלנו יגדל תלמיד חכם גדול, אולם כפי הנראה הוא לא מתאים לכה. לאור מצבו ה'למודי, יתכן

אוי לך לאותה בושה! על פן גדולה שמחתי על שהחלטתי שאני פן יכול ומסגל לגדל בתורה. החלטה זו היא שרוממה אותי, העלתה אותי במעלות התורה, והביאה אותי עד הלום".

בשבוע של פטירת הצדיק נבדק את עצמנו: האם אנחנו מאמינים שאנחנו יכולים לגדל בתורה? האם אנחנו מתמסרים לחיי תורה? עלינו לקחת כמסר את גדלותו של הנצי"ב שכבר הוכיח: "אין דבר העומד בפני הרצון!".

נגר - וכמוכן גם הייתי קובע עתים לתורה. כאשר היה בא יום מותי, ונשמתי היתה עולה ומתיצבת בפני בית דין של מעלה - היו שואלים אותי: קבעת עתים לתורה? ואני כמוכן הייתי משיב בחיוב ומפרט את סדר יומי. הייתי אומר שטרוד הייתי בפרנסתי, אף בשארית הזמן כמוכן קבעתי עתים לתורה. ואז היה הקב"ה מעמיד בפני את הספרים: 'העמק שאלה', 'מרומי שדה' ו'העמק דבר', והיה אומר לי: היה בכחה לחבר ספרים אלה! מדוע לא עשית זאת? ...

- ☀ מְלֶכֶת יִשְׂרָאֵל מְצוּיָה לְכַתֵּב שְׁנֵי סְפָרֵי תוֹרָה. הֵיכָן מְנִיחַ כָּל אֶחָד מֵהֶם?
- ☀ פְּתוּבוּ לַפְּחוֹת שְׁתֵּי 'רְאִשֵׁי תְבוֹת' הַרְמוּזִים בְּמִלָּה: "אֱלוֹל".

הגעתם לפיתרון? לחצו כאן ושלחו אלינו במייל <<

ניתן לשלוח את הפיתרון גם לפקס: 03-8004455
ומי שפתר את החידות - נפרסם את השם שלו עם הפתרון בעלון הבא.

תשובות לשאלות פרישת ראה

השבוע - לפני 35 שנה, בכ"ג במנחם-אב תשמ"ה נפטר רבנו יעקב ישראל קניבסקי זי"ע (אביו של מרן שר התורה רבי חיים קניבסקי שליט"א). מה היה פגיו, ומה שם ספרו על מסכתות הש"ס?
רבנו יעקב ישראל קניבסקי כנה בשם ה'סטיןפ'ר' וספרו על הש"ס הוא "קהלת יעקב".
הפותרים: אליהו ז. | יאיר ז. | יהודה ש. | שלמה ה. | הודיה ז. | צילה ל. | אתי פ. | הודיה ר.

מעוניינים להנציח את העלון הבא לזכות יקירכם?
צרו איתנו קשר במייל: [zaida@kerenh.org.il](mailto:zaida@kerenh.org)

רוצים את העלון אצלכם?
שלחו בקשה לדוא"ל [zaida@kerenh.org.il](mailto:zaida@kerenh.org) ונשלח אליכם!

ת.ד. 257 בני ברק או בהעברה לבנק הפועלים סניף 655 מס' ח-ן; 339991 קרן הסעה וסיוע לתלמידי החינוך העצמאי ע"ר 5-804-659-95
התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46 כמו"כ ניתן לתרום בקלות ובמהירות בכל עמדות "נודים פלוס" ברחבי הארץ

מי ידאג להם?

ילדי קרן ההסעות המתגוררים בערי השדה, רחוקים מסביבה תורנית, חלקם, גם הוריהם ובני משפחותיהם אינם שומרים תורה ומצוות. בימים אלו כשמוגיפת הקורונה משתוללת, ילדים אלו בסכנה רוחנית עצומה וכל העמל, היוזע וההשקעה שהושקע בחינוכם ובהבאתם למקום תורה עומד לרדת לטמיון ח"ו ולקרן ההסעות אין את האפשרות הכספית להסיעם לתלמודי התורה ובתי הספר ולהציל אותם משמד רוחני.

**אלפי ילדים תינוקות שנשבו זועקים אליך!
עזור לנו להישאר במסגרת תורנית!**

בהוראת גדולי ישראל שליט"א הרימו תרומתכם
ואמצו ילד בקרן ההסעות במגבית ההצלה!

אל תגעו במשיחי אלו תינוקות של בית רבן

קרן ההסעות
גלגל ההצלה של ילדי ישראל!

התקשרו, אמצו והצילו!

1700-50-66-22

ת.ד. 257 בני ברק 44 בואבעיה לבנק המועלים סניף 655 סניף 11-1 339991 קו המענה והיועץ לזממיי החיוך העצמאי ע"ד 25-659-504 והחומות מוכות לזכר סם לפי סעיף 46 במס' נקון לזמזם בקלות ובמדידות בבל עמדות "זרדים מלס" בדוני הארץ